

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 29 lipca 1955 r.

Nr 68

T R E Ś C :

Poz.:

Z A R Z Ą D Z E N I A :

868	— Ministra Finansów z dnia 23 czerwca 1955 r. w sprawie prowadzenia ewidencji rzeczy znalezionych	1101
869	— Ministra Finansów z dnia 28 czerwca 1955 r. w sprawie określenia depozytów, które należy uważać za wartościowe, oraz w sprawie zasad i trybu postępowania z tymi depozytami	1101
870	— Ministra Finansów z dnia 7 lipca 1955 r. w sprawie bankowej kontroli wypłat z bezosobowego funduszu plac w przedsiębiorstwach państwowych i spółdzielczych działających według zasad rozrachunku gospodarczego	1102
871	— Ministra Zdrowia z dnia 7 lipca 1955 r. w sprawie ryczałtowego wynagrodzenia lekarzy specjalistów dojeżdżających do pracy z innej miejscowości	1102
872	— Prezesa Państwowej Komisji Cen z dnia 13 lipca 1955 r. w sprawie obowiązku umieszczania na fakturach producenta adnotacji o ustalonej cenie	1108

868

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 czerwca 1955 r.

w sprawie prowadzenia ewidencji rzeczy znalezionych.

Na podstawie §§ 9 i 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 września 1954 r. w sprawie właściwości organów powołanych do przechowywania rzeczy znalezionych i poszukiwania osób uprawnionych do odbioru, zasad przechowywania rzeczy oraz sposobu poszukiwania osób uprawnionych do odbioru (Dz. U. z 1954 r. Nr 41, poz. 186 i z 1955 r. Nr 20, poz. 125) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organy przechowujące (§ 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 września 1954 r. — Dz. U. z 1954 r. Nr 41, poz. 186 i z 1955 r. Nr 20, poz. 125) powinny prowadzić książki ewidencyjne rzeczy znalezionych zawierające następujące dane:

- 1) liczbę porządkową (lp.),
- 2) datę przyjęcia rzeczy znalezionej,
- 3) datę i miejsce znalezienia rzeczy,
- 4) opis znalezionej rzeczy,
- 5) imię i nazwisko oraz adres osoby, która złożyła rzecz znalezionej,
- 6) datę i podstawę wydania rzeczy osobie uprawnionej, jej imię, nazwisko, adres oraz nr dowodu osobistego,
- 7) datę i oznaczenie prawomocnej decyzji o przejściu rzeczy na własność Państwa,
- 8) datę zlikwidowania rzeczy we własnym zakresie bądź przekazania organowi likwidującemu.

2. Naczelne organy administracji państwowej mogą ustalić również inne dane poza wymienionymi w ust. 1, jakie powinny zawierać książki ewidencyjne rzeczy znalezionych, prowadzone przez podległe im organy przechowujące.

3. Książki ewidencyjne rzeczy znalezionych powinny być opieczętowane przez jednostkę bezpośrednio nadzorującą działalność organu przechowującego.

§ 2. Rzeczy znalezione podlegają wpisaniu do ksiąg ewidencyjnych rzeczy znalezionych w dniu przyjęcia przez organy przechowujące, a rzeczy znajdujące się w posiadaniu organów przechowujących przed ogłoszeniem niniejszego zarządzenia — w ciągu miesiąca od daty ogłoszenia zarządzenia.

§ 3. Sumy pieniężne oraz przedmioty wartościowe powinny być kwalifikowane i przechowywane w sposób ustalony w instrukcji Ministra Finansów normującej tryb postępowania banków oraz władz, urzędów i instytucji państwowych z depozytami rzeczowymi, stanowiącej załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 lipca 1950 r. w sprawie postępowania z depozytami rzeczowymi (Monitor Polski Nr A-79, poz. 925).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

869

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 czerwca 1955 r.

w sprawie określenia depozytów, które należy uważać za wartościowe, oraz w sprawie zasad i trybu postępowania z tymi depozytami,

Na podstawie § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 września 1954 r. w sprawie określenia organów właściwych do orzekania o przejściu depozytów na własność Państwa oraz

zasad likwidacji i trybu postępowania z depozytami, jak również z sumami uzyskanymi z ich sprzedaży (Dz. U. Nr 41, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do określenia, jakie depozyty należy uważać za wartościowe w rozumieniu przepisów dekretu z dnia 18 września 1954 r. o likwidacji nie podjętych depozytów i nie odebranych rzeczy (Dz. U. Nr 41, poz. 184), jak również do postępowania z tymi depozytami, ich szacowania i likwidacji stosuje się przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 lipca 1950 r. w sprawie postępowania z depozytami rzeczowymi i załączonej

do niego instrukcji Ministra Finansów normującej tryb postępowania banków oraz władz, urzędów i instytucji państwowych z depozytami rzeczowymi (Monitor Polski Nr A-79, poz. 925).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

870

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 lipca 1955 r.

w sprawie bankowej kontroli wypłat z bezosobowego funduszu plac w przedsiębiorstwach państwowych i spółdzielczych działających według zasad rozrachunku gospodarczego.

Na podstawie § 2 uchwały nr 290 Prezydium Rządu z dnia 9 kwietnia 1955 r. w sprawie podjęcia dodatkowych form walki o podniesienie dyscypliny funduszu plac zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Narodowy Bank Polski, Bank Inwestycyjny oraz Bank Rolny, zwane w dalszym ciągu „bankami”, obowiązane są do przeprowadzania kontroli wypłat z bezosobowego funduszu plac w przedsiębiorstwach państwowych i spółdzielczych działających według zasad rozrachunku gospodarczego, dokonywanych na podstawie umów zlecenia lub umów o dzieło, pod kątem widzenia zgodności tych wypłat z obowiązującymi przepisami w zakresie planowania i wykorzystywania bezosobowego funduszu plac.

2. W razie nasuwających się bankowi zastrzeżeń co do tego, czy powierzenie wykonania pracy w formie umowy zlecenia lub umowy o dzieło, za którą to pracę wynagrodzenie płatne jest z bezosobowego funduszu plac, było dostatecznie uzasadnione, bank wstrzymuje wypłatę.

§ 2. 1. Wypłata wstrzymanej przez bank kwoty (§ 1) może nastąpić wyłącznie po przedłożeniu decyzji dyrektora centralnego zarządu, prezesa wojewódzkiego związku gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, prezesa wojewódzkiego związku spółdzielczości pracy, prezesa krajowego związku branżowego, dyrektora wojewódzkiego zarządu przemysłu terenowego, dyrektora wojewódzkiego zarządu przedsiębiorstw i urzędzeń kómunalnych, dyrektora wojewódzkiego

zarządu budowlanych przedsiębiorstw powiatowych, stwierdzającej, że:

- 1) praca wykonana na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło nie należała do normalnych czynności jednostki zlecającej wykonanie pracy lub nie mogła być przez tę jednostkę wykonana,
- 2) wykonanie pracy przez zawarcie umowy zlecenia lub umowy o dzieło było konieczne, a ustalone wynagrodzenie odpowiada dokonany przez wykonawcę nakładom i obowiązującym stawkom wynagrodzenia.

2. W razie zawarcia przez jednostkę zlecającą wykonanie pracy w drodze umowy zlecenia lub umowy o dzieło z pracownikiem jednostki nadrzędnej decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje właściwe ministerstwo, a w razie zawarcia umowy z pracownikiem ministerstwa — właściwy minister.

§ 3. W razie stwierdzenia przez bank jaskrawych przekroczeń i poszlak nadużyć, w szczególności braku podstawy rzeczowej i formalnej dla dokonania wypłaty z bezosobowego funduszu plac, jak również nielegalnego podwyższania bądź ukrywania wynagrodzeń dla pracowników w drodze angażowania środków bezosobowego funduszu plac, bank odmawia dokonania wypłaty i obowiązany jest powiadomić o tym prokuraturę.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

871

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 7 lipca 1955 r.

w sprawie ryczałtowego wynagrodzenia lekarzy specjalistów dojeżdżających do pracy z innej miejscowości.

Na podstawie § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie uposażenia lekarzy i lekarzy dentyistów (Dz. U. Nr 48, poz. 229) zarządza się, co następuje:

§ 1. Lekarzom specjalistom, posiadającym powyżej 3 lat stażu pracy, a dojeżdżającym w celu wykonywania pracy w zakresie swojej specjalności w ramach miesięcznego rozkładu zajęć do zakładu społecznego służby zdrowia, położonego poza miejscowością, w której posiadają oni podstawowe miejsce zatrudnienia, przy czym czas zużyty w związku z dojazdem do pracy wynosi każdorazowo co najmniej 1 godzinę — wypłaca się za każdy dzień pracy wynagrodzenie ryczałtowe, obliczone w zależności od czasu pracy i czasu zużytego w związku z dojazdem do pracy, a mianowicie:

- 1) wynagrodzenie ryczałtowe określone — w zależności od posiadanych uprawnień do stawki uposażenia — w załącznikach nr 1 — 4 do zarządzenia, jeżeli lekarz w zakładzie, do którego dojeżdża, jest zatrudniony przy stosowaniu promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych w zakładzie (pracowni) rentgenologicznym albo w pracowni (zakładzie) anatomopatologicznej, zakładzie medycyny sądowej lub prosektorium,
- 2) wynagrodzenie ryczałtowe określone w załączniku nr 5 do zarządzenia, jeżeli podstawowym obowiązkiem lekarza w zakładzie, do którego dojeżdża, jest wykonywanie zabiegów z zakresu dużej chirurgii,
- 3) wynagrodzenie ryczałtowe określone w zależności od posiadanych uprawnień do stawki uposażenia w za-